

Sygn. akt IIK 43/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca: SSR Anna Kwiecień - Motylewska

Protokolant: Tomasz Radkiewicz,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 kwietnia 2018 roku,

sprawy : A. P.

syna J. i M. zd. (...)

urodz. (...) w G.

oskarżonego o to , że: w dniu 15 kwietnia 2017 roku w Ł., woj. (...), prowadził po drodze publicznej rower, nie stosując się do uprzednio orzeczonego wobec niego przez Sąd Rejonowy w Łowiczu wyrokiem z dnia 10 maja 2016 roku sygn. IIW 223/16 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów nie mechanicznych w ruchu lądowym na okres 15 miesięcy,

- tj. o czyn z art. 244 kk

Orzeka:

1. Oskarżonego A. P. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 244 kk i za to, z mocy art. 244 kk w zw. z art. 37a kk, art. 34§1 i §1a pkt 1 kk i art. 35§1 kk wymierza oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;
2. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 280 (dwieście osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych;

Sygn. akt IIK 43/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 10 maja 2016 roku w sprawie IIW 223/16 A. P. został skazany za czyn z art. 87 par. 1 a kw na karę 800 złotych grzywny, orzeczono również – na podstawie art. 87 par. 4 kw – zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów niemechanicznych w ruchu lądowym na okres 15 miesięcy. Wyrok uprawomocnił się z dniem 6 czerwca 2016 roku.

(odpis wyroku, k. 21)

Oskarżony A. P. w dniu 15 kwietnia 2017 roku został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji KPP w Ł.. Oskarżony jechał wówczas rowerem. Do zatrzymania doszło na osiedlu (...) w Ł., w rejonie bloku nr 24. Z uwagi na fakt, iż od oskarżonego wyczuwalna była woń alkoholu, został on poddany badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie przeprowadzone o godzinie 17.41 wykazało 0,53 mg/l, zaś przeprowadzone o godz. 17.57 wykazało 0,57 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego, k. 3; świadectwo wzorcowania, k. 3; zeznania świadka R. P., k. 9)

Oskarżony A. P. posiada wykształcenie średnie, nie pracuje, utrzymuje się z prac dorywczych, bez majątku, kawaler, nie posiada nikogo na utrzymaniu, choruje na astmę i gruźlicę.

(dane o osobie oskarżonego , k. 48 verte)

Oskarżony był uprzednio karany za czyn z art. 244 kk na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

(dane o karalności , k. 43)

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w czasie, kiedy doszło do zdarzenia, to oskarżony faktycznie wsiadł na rower i pojechał. Zatrzymała go policja i podczas sprawdzania okazało się, że ma jeszcze czynny zakaz prowadzenia-kierowania rowerami. Oskarżony wyjaśnił, że wsiadł na rower, bo choruje na astmę i gruźlicę i jak szedł, to się bardzo męczył i chwytały go duszności, a jak jechał rowerem to mniej się męczył. Nadto oskarżony był przekonany, że okres zakazu już upłynął.

Oceniając w sprawie materiał dowodowy Sąd doszedł do przekonania, że w całości zasługuje on na wiarę. Oskarżony przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu, zaś sam fakt przeprowadzenia kontroli z udziałem oskarżonego i fakt poruszania się przez oskarżonego rowerem w stanie nietrzeźwości został potwierdzony zeznaniami świadka R. P., jak również protokołem użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego.

Nie budziły zastrzeżeń Sądu dowody zgromadzone w toku postępowania w postaci dokumentów, które stanowiły dla Sądu w pełni wiarygodne i niekwestionowane źródła dowodowe. Czynności procesowe zilustrowane protokołem użycia urządzenia pomiarowego zostały wykonane zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa. Dokumenty powyższe, podobnie jak dane o karalności, jako dokumenty urzędowe mają walor wiarygodności.

Zgromadzone w niniejszej sprawie dowody potwierdzają się wzajemnie. Brak jest jakichkolwiek powodów do tego, aby kwestionować ich wiarygodność. Fakty z nich wynikające układają się w logiczną całość tworząc spójną wersję.

Sąd zważył , co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dał pełną podstawę do przyjęcia, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 244 k.k.

Czyn z art. 244 kk popełnia między innymi ten, kto nie stosuje się do orzeczonego przez Sąd zakazu prowadzenia pojazdów. Oskarżony jadąc w dniu 15 kwietnia 2017 roku rowerem nie zastosował się do orzeczonego wobec niego w wyroku nakazowym Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 10 maja 2016 roku w sprawie IIW 223/16 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów niemechanicznych w ruchu lądowym na okres 15 miesięcy. Od dnia uprawomocnienia się wskazanego wyżej wyroku, to jest od dnia 6 czerwca 2016 roku, oskarżony przez 15 miesięcy nie mógł prowadzić w ruchu lądowym jakichkolwiek pojazdów mechanicznych.

Sąd nie dopatrzył się żadnych okoliczności wyłączających odpowiedzialność karną, w tym winę sprawcy. Uznać zatem należy, iż zachowanie oskarżonego miało charakter zawiniony. W sprawie nie zachodziły żadne okoliczności, które można by rozpatrywać w kategoriach kontratypu mogącego wyłączać jego winę. Oskarżony jest pełnoletnim, zdrowym zarówno pod względem fizycznym, jak i psychicznym mężczyzną i mógł postąpić z poszanowaniem prawa, czego nie zrobił.

W oparciu o powyższe ustalenia i rozważania Sąd uznał, iż oskarżony dopuścił się czynu bezprawnego, karalnego, zawinionego, cechującego się znacznym stopniem społecznej szkodliwości i zgodnie z treścią art. 1 kk podlega odpowiedzialności karnej .

Biorąc pod uwagę przede wszystkim znaczny stopień winy oskarżonego, a jednocześnie dość znaczną społeczną szkodliwość czynu, którego oskarżony się dopuścił Sąd uznał za zasadne orzeczenie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności w wymiarze 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie, którą wymierzył na podstawie art. 244 kk w zw. z art. 37a kk. Przepis art. 37a kk pozwala na orzeczenie innej kary niż kara pozbawienia wolności (kara grzywny, kara ograniczenia wolności) wówczas, gdy ustawa przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat. W ocenie Sądu tak orzeczona kara jest w stanie spełnić w stosunku do oskarżonego cel wychowawczy uświadamiając mu naganność jego zachowania i nieopłacalność naruszania norm prawnych, mimo, iż oskarżony był już uprzednio karany za czyn tożsamy z tym przypisanym mu aktualnie. W ocenie Sądu orzeczenie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności jawi się jako nazbyt surowe w świetle okoliczności sprawy, czy podawanych przez oskarżonego powodów, dla których wsiadł na rower.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk nakładając na oskarżonego obowiązek uiszczenia kosztów sądowych w całości.